

ПРОЕКТ

**вноситься народними
депутатами України**

**Білозір О.В.
Кишкар П.М.
Співаковський О.В.
Саврасов М.В.
Князевич Р.П.
Констанкевич І.М.
Рибчинський Є.Ю.**

ЗАКОН УКРАЇНИ

“Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення державної підтримки українців за кордоном”

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. В Законі України “Про зовнішню трудову міграцію” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 49-50, ст.463):

1) у статті 1:

частину першу доповнити пунктами шостим і сьомим такого змісту:

“6) Картка українського мігранта – документ, що видається трудовому мігранту після внесення його до Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції та сплати членського внеску до Фонду добробуту українських мігрантів;

7) член Фонду добробуту українських мігрантів – трудовий мігрант, який сплатив членський внесок у встановленому Фондом розмірі.”;

2) у статті 2:

частину другу викласти в такій редакції:

“Дія цього Закону поширюється також на членів сімей трудових мігрантів, а також на суб'єктів господарювання, які здійснюються посередництво у працевлаштуванні за кордоном відповідно до законодавства.”;

3) у статті 4:

частину другу викласти в такій редакції:

“Держава забезпечує реалізацію передбачених у цьому Законі прав трудових мігрантів і членів їхніх сімей та надання їм соціальних послуг, передбачених цим Законом, незалежно від ознак раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак.”;

4) статтю 5 після частини другої доповнити частинами третьою, четвертою та п'ятою такого змісту:

“3. З метою реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції Кабінет Міністрів України розробляє і затверджує основні напрями реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції на середньостроковий період, у яких визначаються шляхи та способи розв'язання проблем зовнішньої трудової міграції та захисту прав та забезпечення соціальних гарантій зовнішніх трудових мігрантів і членів їхніх сімей.

4. Основні напрями реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції розробляються на підставі основних прогнозних параметрів соціально-економічного розвитку України, державних, галузевих та регіональних програм у частині їх впливу на сферу зовнішньої трудової міграції, на повернення зовнішніх трудових мігрантів в Україну з визначенням механізму їх реалізації.

5. Координацію і контроль за виконанням основних напрямів реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці та соціальної політики за участю

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції.”;

5) Доповнити Закон Розділом II-I такого змісту:

“Розділ II-I

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО РЕАЛІЗУЄ ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ

Стаття 7-1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції

1. Діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, спрямовується і координується Міністром - керівником центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці та соціальної політики.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальні органи.

3. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції утворюються в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах та є юридичними особами публічного права.

4. До сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, можуть належати підприємства, установи та організації.

5. Фінансування діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції та виконання ним функцій, передбачених цим Законом, здійснюється за рахунок коштів Фонду добробуту українських мігрантів.

6. Послуги, що надаються територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, відповідно до покладених на них завдань здійснюється за рахунок коштів Фонду добробуту українських мігрантів.

Стаття 7-2. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, його територіальних органів

1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, його територіальних органів є:

1) реалізація державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції;

2) розробка та реалізація заходів щодо забезпечення реінтеграції в суспільство трудових мігрантів і членів їх сімей;

3) сприяння громадянам у працевлаштуванні за кордоном;

4) надання правової допомоги трудовим мігрантам та членам їхніх сімей у зв'язку із працевлаштуванням за кордоном;

5) забезпечення громадян, які планують виїхати на роботу за кордон, найкращими можливими умовами праці в країні перебування;

6) надання соціальних послуг трудовим мігрантам та членам їхніх сімей;

7) проведення культурних та освітніх заходів для трудових мігрантів та членів їхніх сімей в Україні та в країні перебування;

8) сприяння трудовим мігрантам, які повертаються в Україну, в організації підприємницької діяльності, зокрема, шляхом надання індивідуальних та групових консультацій;

9) організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації громадян, які планують виїхати на роботу за кордон в межах освітніх програм, які фінансуються Фондом добробуту українських мігрантів;

10) забезпечення ефективності збору коштів, життєздатності та стійкості Фонду добробуту українських мігрантів, шляхом проведення надійної, розумної та прозорої управлінської політики.

11) сприяння підвищенню рівня зайнятості та забезпечення рівних можливостей працевлаштування для всіх громадян;

12) інші завдання, передбачені законодавством.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:

1) здійснюють управління та оперативне розпорядження фінансовими ресурсами Фонду добробуту українських мігрантів в межах затвердженого бюджету Фонду відповідно до цього Закону, управління майном;

2) забезпечують функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи, зокрема, формують базу даних українських трудових мігрантів на підставі інформації, що надійшла від громадян та суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном;

3) ведуть облік осіб, які звертаються за отриманням допомоги у працевлаштуванні за кордоном, та наданих їм соціальних послуг;

4) організують професійне навчання, перепідготовку і підвищення кваліфікації громадян, які планують виїхати на роботу за кордон в межах освітніх програм, які фінансуються Фондом добробуту українських мігрантів;

5) інформують населення, органи виконавчої влади про права та соціальні гарантії зовнішніх трудових мігрантів та членів їхніх сімей;

6) виступають посередником у врегулюванні трудових спорів між трудовими мігрантами та роботодавцями країн перебування.

7) здійснюють в установленому законодавством порядку збирання, опрацювання, подання та поширення адміністративних даних про попит та пропонування робочої сили на зовнішньому ринку праці, надання соціальних послуг та правової допомоги трудовим мігрантам та членам їхніх сімей;

8) беруть участь у розробці основних напрямів реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції на середньостроковий період, територіальних програм та їх виконанні;

9) ведуть перелік суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні;

10) здійснюють ліцензування діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном та контроль за дотриманням суб'єктами господарювання відповідних ліцензійних умов;

11) беруть участь у проведенні наукових досліджень з питань зовнішньої трудової міграції, функціонування зовнішнього ринку праці та соціального захисту зовнішніх трудових мігрантів, вивчають міжнародний досвід з метою запровадження інноваційних форм сприяння зовнішнім трудовим мігрантам у працевлаштуванні за кордоном та реінтеграції, виступають замовником наукових робіт, досліджень і методичного забезпечення;

12) беруть участь у здійсненні міжнародного співробітництва для розв'язання проблем зовнішньої трудової міграції, соціального захисту зовнішніх трудових мігрантів та членів їхніх сімей;

13) розробляють та реалізують програми реінтеграції трудових мігрантів як самостійно, так і шляхом міжнародного співробітництва та залучення міжнародних донорів для фінансування програм реінтеграції трудових мігрантів;

14) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду добробуту українських мігрантів, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;

15) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення трудовим мігрантам та членам їхніх сімей відповідно до цього Закону (у тому числі, покриття витрат на транспортування в Україну хворих, а також тіл померлих; виплата компенсацій при втраті роботи; надання одноразової матеріальної допомоги мігрантам та членам їхніх сімей, які опинилися в складних життєвих обставинах через хворобу або з

інших причин; фінансування та організація повернення мігрантів та їхніх родин на Батьківщину за форс-мажорних ситуацій (стихійне лихо, військовий конфлікт тощо); надання кредитів на отримання освіти; кредитування мігрантів та членів їхніх сімей для вирішення житлового питання; надання кредитів для започаткування чи розвитку власного бізнесу тощо).

16) здійснюють моніторинг дотримання прав трудових мігрантів суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність з посередництва у працевлаштуванні за кордоном.

17) співпрацюють з Європейською службою зайнятості, з метою полегшення вільного пересування працівників у європейському транскордонному просторі, обміну інформацією щодо наявних вакансій, необхідних рівнів кваліфікації, дефіциту кадрів, врахування та оприлюднення особливостей умов прийому на роботу, соціальних прав та обов'язків при працевлаштуванні трудових мігрантів.

18) беруть участь у створенні спільноти трудових мігрантів в країні перебування, з метою збереження політичних, економічних та культурних зв'язків з Україною.

Стаття 7-3. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції

1. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, функціонує для:

1) інформаційної підтримки реалізації державної політики у сфері зовнішньої трудової міграції;

2) створення цілісної системи інформаційної взаємодії державних органів влади, що здійснюють заходи щодо сприяння захисту прав та забезпечення соціальних гарантій трудових мігрантів та членів їх сімей;

3) проведення моніторингу зовнішнього ринку праці, аналізу попиту та пропонування робочої сили;

4) вільного обігу інформації про зайнятість населення та умови праці;

5) забезпечення виконання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, покладених на нього функцій та завдань.

2. До Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, включається інформація, що надійшла від його територіальних органів у процесі своєї діяльності, зокрема від громадян, роботодавців, суб'єктів господарювання, які надають послуги з

посередництва у працевлаштуванні за кордоном, та органів державної влади.

3. Інформація з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері трудової міграції, надається та використовується відповідно до законів України "Про інформацію" та "Про захист персональних даних.";

б) Доповнити Закон Розділом II-II такого змісту:

“Розділ II-II

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФОНДУ ДОБРОБУТУ УКРАЇНСЬКИХ МІГРНТІВ

Стаття 7-4. Фонд добробуту українських мігрантів

1. Фонд добробуту українських мігрантів (далі - Фонд) створюється для акумулювання коштів, з метою надання трудовим мігрантам та членам їхніх сімей соціальних послуг, які передбачені цим Законом, здійснення інших функцій згідно із цим Законом і статутом Фонду.

2. Фонд є загальнодержавним спеціалізованим цільовим фондом, некомерційною самоврядною організацією. Держава є гарантом забезпечення членів Фонду та надання їм відповідних соціальних послуг.

3. Діяльність Фонду регулюється цим Законом, іншими законами у сфері соціального забезпечення трудових мігрантів та статутом Фонду, який затверджується правлінням Фонду.

4. Фонд не може провадити будь-яку діяльність, крім передбаченої цим Законом та статутом Фонду.

5. Кошти Фонду не включаються до складу Державного бюджету України.

Стаття 7-5. Статут Фонду

У статуті Фонду повинно бути зазначено:

найменування та місцезнаходження Фонду;

напрями діяльності Фонду;

права, обов'язки і відповідальність Фонду;

органи управління Фондом, їх права, обов'язки і відповідальність;

порядок прийняття рішень правлінням Фонду; перелік питань, рішення з яких приймаються правлінням Фонду двома третинами від загальної кількості голосів та обов'язковою більшістю голосів від кожної сторони;

порядок обрання, повноваження і відповідальність голови правління Фонду та його заступників, підстави та порядок позбавлення їх повноважень;

права, обов'язки та відповідальність членів правління Фонду, порядок їх призначення або обрання (делегування), підстави і порядок позбавлення їх повноважень та відкликання, у тому числі за рішенням органу державного нагляду;

порядок внесення змін до статуту Фонду;

інші положення, які стосуються діяльності Фонду.

Стаття 7-6. Управління Фондом

1. Управління Фондом здійснюється на паритетній основі державою і представниками громадських об'єднань трудових мігрантів.

2. Управління Фондом здійснює правління Фонду. До складу правління Фонду входять по п'ять представників від уряду та громадських об'єднань трудових мігрантів, а також один представник від Президента України, які виконують свої обов'язки на громадських засадах.

3. Представники від уряду призначаються Кабінетом Міністрів України. Порядок обрання (делегування) представників громадських об'єднань трудових мігрантів визначається сторонами соціального діалогу самостійно.

4. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи з підстав, передбачених статтею 37, пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами.

5. Строк повноважень членів правління Фонду становить шість років і закінчується в день першого засідання нового складу правління Фонду.

6. Правління Фонду очолює голова, який обирається з членів правління Фонду строком на два роки шляхом голосування. Голова правління Фонду має двох заступників.

7. Правління Фонду проводить свої засідання відповідно до затвердженого плану, але не рідше ніж один раз на квартал.

8. Засідання правління Фонду є правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини членів правління.

9. Рішення правління Фонду вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загальної чисельності членів правління.

10. Функції виконавчої дирекції Фонду виконує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, та його територіальні органи, що здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства. Керівник центрального органу

виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, входить до складу правління Фонду.

11. Рішення правління Фонду, прийняте в межах його компетенції, є обов'язковим для виконання, у тому числі всіма страхувальниками та застрахованими особами, яких воно стосується. Рішення правління Фонду оформляється постановою. Постанови правління Фонду підлягають обов'язковому оприлюдненню на офіційній веб-сторінці Фонду протягом п'яти робочих днів після їх прийняття.

Стаття 7-7. Повноваження правління Фонду

1. Правління Фонду:

- 1) визначає перспективні та поточні завдання Фонду;
- 2) обирає голову правління Фонду та його заступників;
- 3) затверджує статут Фонду;
- 4) вносить Міністру - керівнику центрального органу виконавчої влади у сфері соціальної політики, у разі порушення керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, або його заступниками законодавства, обґрунтоване подання про звільнення;
- 5) схвалює проект річного бюджету фонду та подає в установленому порядку центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, для внесення на затвердження Кабінету Міністрів України;
- 6) заслуховує звіт про виконання бюджету Фонду;
- 7) вирішує інші питання відповідно до статуту Фонду.

Стаття 7-8. Джерела коштів Фонду та їх використання

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) членські внески;
- 2) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом;
- 3) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду;
- 4) благодійні внески підприємств, установ, організацій;
- 5) інші надходження, які не суперечать законодавству України.

2. Кошти бюджету Фонду використовуються на:

- 1) виплату забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених цим Законом;

2) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції;

3) формування резерву коштів Фонду.

3. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7-9. Внески до Фонду

1. Кошти, що надходять до Фонду добробуту українських мігрантів, повинні забезпечувати:

1) виплату членам Фонду забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених цим Законом;

2) покриття витрат Фонду у зв'язку із фінансуванням витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції;

3) фінансування заходів для трудових мігрантів та членів їхніх сімей, передбачених цим Законом.

2. Внесками до Фонду є щорічні членські внески.

3. На порядок використання Фондом коштів, що надходять від сплати внесків трудових мігрантів, бюджетне законодавство не поширюється.

Стаття 7-10. Права, обов'язки та відповідальність Фонду

1. Фонд має право:

1) користуватися в установленому порядку відомостями державних реєстрів, необхідними для забезпечення виконання покладених на нього функцій;

2) отримувати необхідні пояснення (у тому числі в письмовій формі) з питань, що виникають під час перевірки;

3) стягувати відповідно до закону кошти Фонду, виплачені членам Фонду, та витрачені на надання соціальних послуг трудовим мігрантам у разі встановлення факту їх отримання на підставі недостовірних відомостей, поданих особою;

4) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб усунення виявлених фактів порушення законодавства про соціальне забезпечення трудових мігрантів.

2. Фонд зобов'язаний:

1) виплачувати забезпечення та надавати соціальні послуги, передбачені цим Законом;

2) вживати заходів до раціонального використання коштів і забезпечення фінансової стабільності Фонду;

3) щорічно складати звіт про результати своєї діяльності та подавати його Кабінету Міністрів України;

4) інформувати членів Фонду про результати своєї роботи через засоби масової інформації.

3. Бюджет Фонду, зміни до нього, звіт про виконання бюджету Фонду в розрізі статей витрат протягом п'яти робочих днів після їх затвердження підлягають обов'язковому оприлюдненню на офіційній веб-сторінці Фонду і протягом двох тижнів обов'язковій публікації в офіційних друкованих виданнях Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України. Інформація про час і місце публічного представлення звіту оприлюднюється разом із звітом про виконання бюджету Фонду.

4. Фонд несе відповідальність відповідно до законодавства України за шкоду, заподіяну особам внаслідок несвоєчасного або неповного надання забезпечення, передбаченого цим Законом.

Стаття 7-11. Права, обов'язки та відповідальність членів Фонду

1. Члени Фонду мають право брати участь в управлінні Фонду через своїх представників відповідно до цього Закону.

2. Члени Фонду, яким виплачується забезпечення та надаються соціальні послуги за цим Законом, мають право на судовий захист своїх прав.

3. Громадяни, зареєстровані в установленому порядку як трудові мігранти, зобов'язані своєчасно подавати відомості про обставини, що впливають на умови виплати їм забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених цим Законом.”;

7) У статті 8:

після частини другої доповнити частиною третьою такого змісту:

у зв'язку з чим частину третю-п'яту вважити частинами четвертою-шостою;

частину третю викласти в такій редакції:

“5. Піклування про дітей трудових мігрантів та інших членів їхніх сімей, які перебувають на їх утриманні та залишаються на території України, здійснюється відповідно до законодавства та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції.”;

8) У статті 12:

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері культури та мистецтва, державної мовної політики, спільно з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, забезпечує здійснення заходів, спрямованих на популяризацію національно-культурного надбання українського народу за межами України.”;

9) у статті 14:

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Відповідальним за реінтеграцію трудових мігрантів є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці та соціальної політики, зайнятості населення та трудової міграції спільно з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції.”;

частину четверту після пункту сьомого доповнити новим підпунктом такого змісту:

“8) можливості та умови ведення підприємницької діяльності.”;

10) статтю 16 викласти в такій редакції:

“Стаття 16. Працевлаштування трудового мігранта в державі перебування

1. Працевлаштування трудового мігранта в державі перебування може здійснюватися:

1) органами виконавчої влади відповідно до укладених міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

2) суб'єктом господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном на підставі ліцензії, виданої відповідно до закону;

3) трудовим мігрантом самостійно.

2. У разі працевлаштування органами виконавчої влади відповідно до укладених міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або суб'єктом господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном на підставі ліцензії, виданої відповідно до закону, або самостійно, громадянин реєструється як трудовий мігрант центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції.

3. Реєстрація трудового мігранта передбачає сплату членського внеску до Фонду добробуту українських мігрантів.

Після реєстрації трудовому мігранту видається Картка трудового мігранта та страховий поліс, виданий державною страховою компанією.

Вартість страхового полісу трудового мігранта покривається за рахунок членського внеску до Фонду добробуту українських мігрантів.

4. Картка трудового мігранта засвідчує правовий статус трудового мігранта та надає право на отримання соціальних послуг, передбачених цим Законом, за рахунок Фонду добробуту українських мігрантів.

У разі працевлаштування органами виконавчої влади відповідно до укладених міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або суб'єктом господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном на підставі ліцензії, виданої відповідно до закону, початковий членський внесок трудового мігранта до Фонду добробуту українського мігранта сплачується відповідним органом виконавчої влади або суб'єктом господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні.

У разі самостійного працевлаштування трудового мігранта на роботу за кордоном, членський внесок до Фонду добробуту українських мігрантів сплачується безпосередньо трудовим мігрантом.

Трудовому мігранту, який отримав Картку трудового мігранта, перед від'їздом до держави перебування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції, надається комплекс обов'язкових соціальних послуг, який обов'язково включає ознайомлення трудового мігранта з особливостями країни перебування.

Мігранту перед від'їздом до держави перебування стороною, що сприяє працевлаштуванню, видається проект трудового договору (контракту), завірений іноземним роботодавцем.

Проект трудового договору (контракту) викладається українською мовою та однією чи більше мовами, що використовуються в державі перебування, і містить зобов'язання, які бере на себе іноземний роботодавець, зокрема щодо:

1) умов праці (у тому числі щодо забезпечення безпечних та нешкідливих умов праці), оплати праці (у тому числі щодо розміру гарантованої заробітної плати), відрахувань із заробітної плати;

2) тривалості робочого часу і часу відпочинку, строку дії трудового договору (контракту) та умов його розірвання;

3) надання соціальної та медичної допомоги, здійснення соціального страхування;

4) відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю внаслідок нещасного випадку на виробництві або тимчасової непрацездатності;

5) репатріації трудового мігранта.”;

11) У статті 17:

пункт третій частини першої після слів “стан ринку праці” доповнити словами “та умови праці;”;

2. В Законі України “Про закордонних українців” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 25, ст.343):

1) у частині першій статті 1 слова «або особою без громадянства, а також має українське етнічне походження або є походженням з України;» замінити словами «або особою без громадянства, а також має українське етнічне походження або є походженням з України;»;

2) статтю 1-2 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

“Центральним органом виконавчої влади з питань співпраці із закордонними українцями є центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері зовнішньої трудової міграції.”;

3) статтю 10 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

“Центральний орган виконавчої влади з питань співпраці з закордонними українцями, спільно з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування здійснює міжнародне співробітництво, з метою задоволення національно-культурних і мовних потреб закордонних українців в країні перебування.”;

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити нормативно-правові акти, необхідні для забезпечення реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**